

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. П., 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., V СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Б. Бонев

Членове: Михаела Ат. Добрева
 Станислава Б. Бозева

при участието на секретаря Тихомира П. Калчева
като разгледа докладваното от Михаела Ат. Добрева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225300602178 по описа за 2022 година

С присъда № 202 от 21.10.2022 г. по н.о.х.д. № 4183/ 2021 г., РС П. е признал Р. И. Б. - ***ЕГН ***** за НЕВИНОВНА в това, че на 19.06.2019г., в гр. П., в маловажен случай, в качеството на длъжностно лице – касиер-приемчик при ДП „Б.С.Т” е присвоила чужда вещ, връчена ѝ в това качество – квитанция за направен залог от С.И.Н-С., ЕГН: *****, с контролно число ***, с която е приет фиш за участие в играта ТОТО 2 5/35, тираж 43/2019г. и удостоверяваща, че залогът е печеливш, със стойност на печалбата 121 лева, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е ОПРАВДАЛ по повдигнатото ѝ обвинение по чл. 204 б.А, вр. чл. 201 ал.1 от НК.

Срещу присъдата е постъпил протест и допълнение към него от РП П.. Твърди се, че постановеният съдебен акт е незаконосъобразен и неправилен, като направената от съда интерпретация на фактите не се подкрепя от събраните по делото доказателства и че в мотивите на съда не е направено разграничение между фиш и квитанция, както и в кой момент какви действия конкретно е трябвало да извърши подсъдимата в зависимост дали се касае до първоначално издаване или в следствие при проверка на печалбата. И като

се счита, че по делото са събрани безспорни доказателства, че подсъдимата е осъществила състава на престъплението, за което е обвинена, се предлага въззивният съд да отмени първоинстанционната присъда и да постанови нова осъдителна.

Съдът, след като се запозна с оплакванията на жалбоподателя и становището на ОП П. и при направената служебна проверка установи следното:

Жалбата е подадена в законния срок, от лице което има право на жалба и е процесуално допустима.

По същество:

За да постанови атакуваната присъда, първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 26.11.1984г. подсъдимата Б. била назначена на трудов договор, на длъжност касиер – приемчик към РД „Б.С.Т“ – гр. П., съгласно Заповед № *** Тя работела дълги години на тази длъжност. За периода на работа ѝ до освобождаването ѝ от длъжност на 10.01.2022г. съгласно информацията от работодателя ѝ има наложено дисциплинарно наказание „забележка“ през 1993г., поради неспазването на работното време. В досието ѝ липсват съхранени оплаквания от клиенти. Преди да бъде освободена от работа на посочената по-горе дата било подписано допълнително споразумение № 272 между нея, в качеството ѝ на работник/служител и Държавно предприятие „Б.С.Т“, представлявано от изпълнителния му директор, в качеството на Работодател. Основната промяна касаела размера на месечното трудово възнаграждение.

Предвид длъжностна характеристика за длъжността „Касиер-приемчик“, връчена на подсъдимата Б. на 21.12.2000г. срещу подпис, последната имала права и задължения на материално-отговорно лице. Следвало да осигурява изпълнението на установения от работодателя обем на постъпленията от игрите на спортния тотализатор, да обслужва участниците в игрите акуратно и вежливо, да оказва непосредствена помощ и консултации на участниците при попълване на фишовете, да следи и носи отговорност за редовността на приетите фишове и съответствието на посочената от участника цена на броя на отбелязаните комбинации по видове игри, да следи за правилната работа на и/или с повереното ѝ терминално устройство, като своевременно реагира

при възникнали проблемни ситуации. Подсъдимата имала задължения също да завежда постъпленията, отчита приетите фишове и парични средства на старши приемчика и да води необходимата отчетност по реда, установен с утвърдените от Държавната комисия по хазарта задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри и задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при провеждане на хазартни игри и вътрешните актове на работодателя. Да получава, изплаща и отчита печалби на участниците, в размер определен от ръководството на БСТ. Да следи за съвпадението на данните от отрязък „А“, с тези от отрязък „В“, включително и фабричния номер и носи материална и дисциплинарна отговорност при допуснати грешки. От страна на ДП „БСТ“ били разработени вътрешни правила за приемане и обработка на залози за участие в игрите „Тото 1“ и „Тото 2“ и изплащане на печалби в тях от тото пункт. Подсъдимата Б., като касиер-приемчик била запозната с правилата и следвало да ги спазва. От дълги години тя работила в Тото пункт № ***, находящ се в гр. П., бул. „Б.“ № ***. Съгласно вътрешните правила, на Б. било предоставено потребителско име „****“ /уникален номер за всеки касиер/, с който тя се идентифицирала за работа с определен терминал в Централната компютърна система. Всеки уникален номер на касиер съдържал в себе си трицифрен номер на районната дирекция, на територията на която същият имал място на работа /115 – за гр. П./, следван от трицифрен идентификатор на конкретния служител /211 – за подсъдимата/. Този уникален номер се въвеждал в терминала и се отпечатвал на всички документи /квитанции и/или разпечатки/, които се разпечатвали от терминала. Б. получила и парола /поредица от символи/, която използвала, за да осъществи достъп за работа чрез терминала с Централната компютърна система. При всяко започване на работа с терминал, подсъдимата въвеждала потребителското си име и парола. Механизмът на работа при приемане и обработка на фишове бил следният:

Фишът представлявал удостоверителен знак, чрез който лице може да извърши прогноза/предвиждане и да направи залог за участие в игра на Тото 1 и/или Тото 2. Фишовете за участие в игрите били еднопластови, отпечатани от ДП „БСТ“ и се предоставяли без заплащане на участниците в игрите. Фишовете не представлявали удостоверителни знаци, въз основа на които да се изплащат печалби. При приемане на фиш в тото пункт, всеки касиер извършвал последователно следното: Поставял фиша в скенера на терминала,

който предавал на Централната компютърна система информацията за прогнозите/залозите, направени чрез него. След обработка, при правилно попълнен фиш, на монитора на терминала и на дисплея за клиента се изписвала общата сума на залозите във фиша. Касиерът събирал от участника сумата на залозите във фиша, след което потвърждавал залога. След това действие терминалът разпечатвал квитанция за потвърждение на залога от Централната компютърна система. Касиерът връщал обработения фиш и предавал на участника квитанцията за потвърждение на залога. Квитанцията за потвърждение на залог представлявала удостоверятелен знак, който се издавал от Централната компютърна система чрез разпечатване от терминал.

Квитанцията е документ със специална защита /холограма с инициалите на БСТ/, а образецът бил утвърден от Държавната комисия по хазарта. Квитанцията удостоверявала и право на печалба, за разлика от фиша. Печалби се изплащали само срещу представяне на оригинална квитанция. Всяка квитанция съдържала следните задължителни реквизити: уникален номер на касиера, приел залога; идентификационен номер на терминала; номер на тираж; вид игра; пореден номер на квитанцията; дата и час на приемане на залога; абонамент за бъдещи тиражи, ако има такъв; прогнозираните резултати от спортните срещи; прогнозираните числа; система за съкратено записване, ако има такава; сериен номер; прогнозираните позиции и цифри за играта Тото Джокер, ако има такива; обща сума на залозите в квитанцията; такса за квитанцията; 24 символен уникален код и баркод на квитанцията за потвърждение на залог.

Съгласно установените вътрешни правила, механизмът на работа при изплащане на печалби бил следният:

Печалбите се изплащали в срок до 45 дни, считано от деня, следващ провеждането на тиража, за който е бил направен залога, срещу представянето на оригинална квитанция за потвърждение на залога. Печалбите в размер до 200лв. включително се изплащали от всеки касиер, независимо къде е направен залогът. Печалбата се изплащала на физическото лице, преносител на оригинална квитанция за потвърждение за направен залог, която се предавала на касиера. Касиерът поставял квитанцията в скенера на терминала, който разпознавал баркода, отпечатан на нея. Данните от разпознатия баркод на квитанцията се предавали чрез терминала в

Централната компютърна система, която ги регистрирала и изпращала обратно до терминала потвърждение, че залогът, направен чрез тази квитанция е печеливш, както и се посочвала сумата, която следва да се изплати на лицето. Касиерът следвало да съобщи на участника сумата, която да му бъде изплатена. При съгласие на лицето с определената сума за изплащане, касиерът потвърждавал изплащането чрез терминала в Централната компютърна система. От терминала се разпечатвала „форма изплащане“, която касиерът предавал на участника, изплащал му сумата на печалбата и задържал квитанцията. Така след потвърждаване на изплащането от Централната компютърна система, в нея се съхранявала информация за датата, часа и номера на касиера, извършил плащането. Централната компютърна система не разрешавала повторното изплащане на същата печалба. Задължение на касиера било да съхранява квитанциите, по които е изплатил суми в рамките на тиража, за който е приемал залози и да ги предаде в Районната дирекция на „БСТ“ по установен ред. Редът за изплащане на печалби в размер над 200лв. до 1000лв. бил съответно различен от този за изплащане на печалби в размер до 200лв. Финансовата отчетност по отчитане на дължимите суми следвало да бъде извършвана от касиера след приключване на всеки тираж, когато задължително се разпечатвал от терминала балансов отчет, съдържащ информация за постъпленията за тиража, изплатените печалби, сумите които касиерът е внесъл в сметката на ДП „БСТ“ през отчетния период, ако има такива, сумите които ДП „БСТ“ е превело на касиера през отчетния период, ако има такива, брой анулирани залози и тяхната финансова стойност, както и сумата, която касиерът дължи на ДП „БСТ“.

Пострадалата С.Н.С. живеела в гр. П.. Тя и съпругът ѝ, който починал 2019г., били чести клиенти – играели тото и пускали фишове. На 30 май 2019г. Н-С. се отбила през Тото пункт, находящ се в гр. П., на бул. „В.А.“ № 72. Там като касиер-приемчик работела свидетелката Г.Т.. Свидетелката Н-С. си взела празен фиш от играта Тото 2 - 5/35 и попълнила две колонки /от общо четири/ на фиша, както следва: В Колона 1 маркирала числата 8,14,26,27 и 29, а в Колона 2 маркирала числата – 12,15,17,32 и 33. Фишът бил със сериен № ***. Свидетелката Н-С. предоставила на свидетелката Т. попълнения фиш за обработка. Съгласно вътрешните правила, подробно описани по-горе, свидетелката Т. приела и обработила фиша. На свидетелката

Н-С. ѝ бил върнат обработения фиш, ведно с издадена Квитанция, в която била отразена цялата необходима информация, съгласно установения ред.

Така, в Централната компютърна система на ДП „БСТ”, в 11:36ч. на 30.05.2019г. била отразена следната информация: В пункт № ***, намиращ се в гр. П., на адрес – бул. „В.А.” № 72 – ресторант С., от касиер ** Г.Й. Т., в 11:36ч. на 30.05.2019г. е приет фиш за участие в играта Тото 2 5/35. Залогът направен с този фиш бил с контролно число ***, участвал в рамките на един тираж – 43/2019г., който се теглел на същия ден вечерта – 30.05.2019г. Съответно свидетелката Н-С. заплатила сумата от 1,40 лева за фиша, взела същият обработен, ведно с предоставената ѝ от свидетелката Т. квитанция, с контролно число - *** и напуснала Тото пункта.

Няколко дни по-късно, след като преминало тегленето на тиража с №43/2019г., свидетелката Н-С. помолила дъщеря ѝ – свидетелката Л.С. да ѝ провери чрез интернет фиша. С. не обърнала първоначално внимание на майка си. Наскоро бил починал съпруга на Н-С. и те били разстроени от смъртта му. Тъй като С.С. настоявала, то Л.С. след известно време проверила фиша в интернет и установила, че същият е печеливш, с печалба в размер на 121 лева, като съобщила това на майка си.

Така на 19.06.2019г., С.Н.С. излезнала от дома си преди обед като отишла до обслужващата я банка. След като приключила се отправила към Тото пункт, намиращ се на адрес бул. „Б.” № 184, за да провери дали действително фишът ѝ е печеливш и ако е така да си вземе печалбата. Вътре заварила на работа, като касиер-приемчик подсъдимата Б.. Понеже последната работела от много години в този Тото пункт, пострадалата, която често го посещавала, както и починалият ѝ съпруг, я познавала, както по физиономия, така и по име и знаела, че се казва Р.. Свидетелката Н-С. дала на Б. квитанцията, като самият фиш задържала в себе си. Направило ѝ впечатление, че подсъдимата проверявала дълго време, като се загледала в екрана на работния ѝ компютър и не говорила нищо през това време. В този момент, именно, свидетелката Н-С. започнала да ѝ разказвала за загубата на съпруга ѝ и напуснала тото пункта, като не попитала касиерката дали фишът ѝ е печеливш и си тръгнала. След като посетила друг магазин и напазарувала, се сетила, че ѝ липсва квитанцията. Върнала се в тото пункта след известно време и поискала от подсъдимата Б. квитанцията си. Тогава подсъдимата Б. ѝ отговорила, че е

върнала квитанцията, след което С.С. си тръгнала. Когато се прибрала в къщи съобщила на дъщеря си за случилото се.

Същата вечер, свидетелката Н-С. помолила отново дъщеря си да провери фиша в Интернет за печалба. Свидетелката Л.С. отново проверила и видяла, че фишът носи печалба от 121лева. Тогава дъщеря ѝ искала да отиде до Тото пункта и да разговаря с подсъдимата, но С.С. я разубедила, с аргумента че е по-добре да сезират полицията за случилото се. На 24.06.2019г. свидетелката Н-С. депозирала жалба до Районна прокуратура – П., по която първоначално била възложена проверка, а в последствие образувано и процесното досъдебно производство. Към жалбата си, пострадалата приложила и фиш със сериен № ***, който бил останал в нея.

В хода на досъдебното производство съгласно приложеното писмо от ДП „Б.С.Т“ л.11 от ДП е установено, че ДП „БСТ“, в 11:36ч. на 30.05.2019г. била отразена следната информация: В пункт № ***, намиращ се в гр. П., на адрес – бул. „В.А.“ № 72 – ресторант С., от касиер ** Г.Й. Т., в 11:36ч. на 30.05.2019г. е приет фиш за участие в играта Тото 2 5/35. Залогът направен с този фиш бил с контролно число ***, участвал в рамките на един тираж – 43/2019г., който се теглел на същия ден вечерта – 30.05.2019г. Залогът направен с фиш със сериен № ***, с контролно число ***, участвал в рамките на един тираж – 43/2019г. и печелил една втора група /четири познати числа/, от второ теглене на играта Тото 2 5/35, на стойност 121,00лева. Печалбата по този залог е изплатена на 19.06.2019г., в 12:46ч., в пункт № 115-009-909, намиращ се в гр. П., на адрес – бул. „Б.“ № ***, СИЦ, от касиер *** – Р. И. Б..

Тази фактическа обстановка РС П. е възприел въз основа на съвпадащите части от обясненията на подсъдимата Б., показанията на разпитаните свидетели – Л.С. и Г.Т. и приобщените по реда на чл.281 ал.1 т.4 от НПК показания на свидетеля С.Н.С. (починала) и събраните по делото писмени доказателства. Отчел е, че единственият свидетел-очевидец е починалата С.Н.С., а от нейните показания е приел, че не е достатъчно ясно и точно описанието, какво е предоставила на подсъдимата за проверка, фиш или квитанция, и какво е правила след това – взела ли си го е обратно от Б., оставила ли ѝ го е или го е изгубила след напускането на тото пункта – предвид разказа ѝ за действията ѝ след напускането му, предвид

обстоятелството, че не е попитала Б. дали фишът ѝ е печеливш или не – поради което първоинстанционният съд е приел, че не е безспорно установено била ли е процесната квитанция у С.С. при напускане на тото-пункта на 19.06.2019г. или е останала в обекта. Приобщените по реда на чл.281 от НПК показания на тази свидетелка първоинстанционният съд е приел за достоверни с изключение частта дали свитанцията е била в нея или е останала в тото-пункта при излизането ѝ от него, които съдът е приел, че не са категорични и убедителни. Показанията на другите две свидетелки, първоинстанционният съд също приема за достоверни – тези на свидетелката Т. касаещи единствено механизма на работа на касиер-приемчика; и тези на дъщерята на С.С. – свидетелката Л.С.. Обсъдил е и разказа на последната, че майка ѝ след посещението в тото пункта не е разбрала дали фиша е печеливш и че същият не ѝ е бил върнат от подсъдимата, отчитайки, че тази свидетелка говори за фиш, а не за квитанция. Обясненията на подсъдимата първоинстанционният съд е приел като годин доказателствен източник, съвпадащ с прочетените показания на С.С., че разговорът между двете не е бил иницииран от подсъдимата, нито поддържан от последната.

Доказателствата първоинстанционният съд е обсъдил детайлно и във връзка с предмета на доказване – поотделно и в съвкупност с останалия доказателствен материал, като е приел, че те безспорно и категорично установяват описаната фактическа обстановка.

При така описаната и възприета, въз основа анализа на доказателствения материал, фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че при така събрания изчерпателно доказателствен материал не може да се направи безспорен извод от правна страна, подсъдимата да е осъществила от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл. 204 б.А, вр. чл. 201 ал.1 от НК и я е оправдал по повдигнатото ѝ обвинение.

Пред въззивният съд делото е висящо по протест на държавното обвинение, с оплаквания, посочени по-горе в решението.

Възражението, че постановеният съдебен акт е незаконосъобразен и неправилен, като направената от съда интерпретация на фактите не се подкрепя от събраните по делото доказателства, въззивният съд намери за неоснователно. Напротив, констатира се добросъвестно обсъждане на всички

събрани доказателства както поотделно, така и в тяхната съвкупност и не се установи игнориране или превратно интерпретиране на някое доказателство или на дори част от него от значение за делото.

Напълно неоснователно е твърдението на държавното обвинение, че в мотивите на атакуваната присъда, първоинстанционният съд не е направил разграничение между фиш и квитанция – каква е функцията им в процеса на играта и в конкретните процесни отношения, първоинстанционният съд не само е разграничил, но именно поради липса на категоричност и безспорност в доказателствата на това коя от двете форми къде се е намирала към твърдения инкриминиран момент и връзката с поведението на подсъдимата – е приел, че обвинението не е доказано безспорно и е оправдал подсъдимата.

Аналогично като неоснователни въззивният съд намира доводите в протеста, че първоинстанционният съд не бил разграничил в кой момент какви действия конкретно е трябвало да извърши подсъдимата в зависимост дали се касае до първоначално издаване или в последствие при проверка на печалбата.

Пред въззивната инстанция се твърди и че мотивите страдат от вътрешно противоречие относно попадането на квитанцията у подсъдимата, като в описанието на фактическата обстановка се сочело категорично установено, че Н-С. е предоставила квитанцията на подсъдимата, а при анализа на доказателствата това се поставяло под съмнение на фона на емоционалното състояние и възраст на свидетелката Н-С.. Въззивният съд намира възражението за неоснователно. Никъда в мотивите първоинстанционният съд не е поставял под съмнение обстоятелството проверявала ли е подсъдимата въз основа на предоставените ѝ от Н-С. документи в системата на тотализатора дали клиентката има печалба, респективно – не са поставяни под съмнение доказателствата попадал ли е у подсъдимата такъв документ. На съмнение първоинстанционният съд подлага показанията на Н-С. за това какво се е случило и у кого са били тези документи при и след излизането на последната от тото-пункта. Поради това и въззивният съд не намира за налично твърдяното вътрешно противоречие в мотивите на присъдата.

Апелът на държавното обвинение пред въззивния съд е последният да приеме за приоритет в доказателствения си анализ обстоятелството, че според

постъпилата информация от спортния тотализатор – квитанцията е използвана и парите са извън патримониума на спортния тотализатор, от което следвало, че подсъдимата е извършила престъплението, за което е обвинена. Въззивният съд намира довода на държавното обвинение за неоснователен. Обстоятелството, че печалбата от процесното залагане е изплатена в същия тото пункт от същия касиер не свързва пряко и непосредствено последната с осъществяването на изпълнителното деяние и останалите елементи на престъплението за което е обвинена Б. – поради същите мотиви, коментирани по-горе за липса на категоричност и безспорност в установяването на обстоятелството – какво се е случило и у кого е била квитанцията при и след излизането на Н-С. от тото-пункта и от там недоказаност на обстоятелството, че квитанцията е останала у подсъдимата.

Неоснователно е и твърдението на държавното обвинение пред въззивния съд, че в мотивите на първоинстанционния съд е налице вътрешно противоречие до степен на липса на мотиви, състоящо се в обстоятелство, че: от една страна на три пъти в мотивите се сочело, че подсъдимата е взема квитанцията, вкарала я е в информационната система на тотализатора, след което е издадена съответната форма за плащане, а от друга – съдът не възприел достоверността на показанията на Н-С. за същото. Въззивният съд обаче не откри каквото и да е съответствие между твърдението на държавното обвинение в коментираната първа част и реално изложеното в мотивите на присъдата, където при излагане на възприетата фактическа обстановка, с източник показанията на единствения очевидец – същата свидетелка, съдът е отразил като установено, че по впечатление на последната: *„подсъдимата проверявала дълго време, като се загледала в екрана на работния ѝ компютър и не говорила нищо през това време“* (цит. от мотивите). Интерпретацията направена от държавното обвинение според въззивния съд е превратна и поради това е неоснователна претенцията по чл.335 ал.2 вр. чл.348 ал.3 т.2 от НПК.

Въззивният съд при самостоятелния си прочит на данните по делото, намери, че фактическата обстановка описана в мотивите на присъдата е правилно установена, въз основа на правилен и законосъобразен анализ на всички събрани по делото доказателства и не намери причини нито да коригира фактическата обстановка, тъй като при прочита на доказателствата

си изгради същата представа за нея, нито направените на тази база правни изводи.

Въз основа на горните мотиви обсъждащи възраженията на жалбоподателя и законосъобразността на присъдата, и като не установи по реда на чл.314 от НПК наличието на други, които да обосновават отмяната ѝ, П.ският Окръжен съд, на основание чл.338 от НПК счита, че присъдата следва да се потвърди, с оглед на което и Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 202 от 21.10.2022 г. по н.о.х.д. № 4183/2021 г. по описа на РС П..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____